

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1036

2016 m. birželio 8 d.

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

(OL L 176, 2016 6 30, p. 21)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2321	L 338	1	2017 12 19
► <u>M2</u>	2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/825	L 143	1	2018 6 7
► <u>M3</u>	2020 m. birželio 4 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/1173	L 259	1	2020 8 10

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES)
2016/1036**

2016 m. birželio 8 d.

**dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos
narėmis nesančių valstybių**

(kodifikuota redakcija)

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti nustatomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.
2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.
3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai atitinkamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.
4. Taikant šį reglamentą, terminas „panašus produktas“ yra identiškias produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau yra panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

▼B

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ⁽¹⁾ 127 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Sąjungą. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška atitinkamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga atitinkamo produkto rinkos situacija, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutinės svertinės tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieni metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svertinė pardavimo kaina yra mažesnė už vidutinės svertinės vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

▼B

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus atitinkamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susijusios išlaidos nėra tinkamai atspindėtos atitinkamos šalies dokumentuose, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojamosi, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas pagal šią pastraipą, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (arba) dabar.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal pirmiau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutines svertines produkto sąnaudas, nurodytas 4 dalies antroje pastraipoje. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal atitinkamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jos gali būti nustatytos bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamųjų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;
- b) pagal aptariamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;

▼B

- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

▼MI

- 6a. a) Jei taikant šią ar bet kokią kitą susijusią šio reglamento nuostatą nustatoma, kad dėl didelių išskaidymų eksportuojančioje valstybėje pagal b punktą toje valstybėje netikslinga taikyti valstybės vidaus rinkos kainas ir sąnaudas, normalioji vertė apskaičiuojama tik remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis, atitinkančiomis neiškraipytas kainas ar lyginamuosius standartus, taikant toliau nurodytas taisykles.

Komisija gali naudoti:

- atitinkamas gamybos ir pardavimo sąnaudas atitinkamoje tipiškoje valstybėje, kurios ekonominis išsivystymas yra panašaus lygio kaip ir eksportuojančios valstybės, jei reikiami duomenys prieinami; jei yra daugiau kaip viena tokia valstybė, prireikus pirmenybė teikiama toms valstybėms, kuriose užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis,
- jei ji mano, kad reikia, neiškraipytas tarptautines kainas, sąnaudas ar lyginamuosius standartus arba
- valstybės vidaus sąnaudas, bet tik tuo atveju, jei, remiantis tiksliais ir tinkamais įrodymais, be kita ko, atsižvelgiant į c punkto nuostatą dėl suinteresuotųjų šalių, aiškiai nustatyta, kad jos neiškraipytos.

Nedarant poveikio 17 straipsniui, atliekamas atskiras kiekvieno eksportuotojo ir gamintojo vertinimas.

Į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta suma, aprėpianti administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas ir pelną.

- b) Dideli išskaidymai yra tokie išskaidymai, kai nurodytos kainos ar sąnaudos, įskaitant žaliavų ir energijos sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos veiksmų, kadangi jas veikia didelis valstybės kišimasis. Vertinant, ar esama didelių išskaidymų, *inter alia*, atsižvelgiama į poveikį, kurį gali daryti vienas ar daugiau toliau nurodytų elementų:

- tai, kad atitinkamoje rinkoje daugiausia veikia įmonės, priklausančios eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms ar jų kontroliuojamos arba strategiškai prižiūrimos, arba šios įmonės vadovaujasi valdžios institucijų gairėmis,
- valstybės dalyvavimas įmonių veikloje, suteikiantis jai galimybę daryti poveikį kainoms arba sąnaudoms,
- viešoji politika arba priemonės, kuriomis diskriminuojama vietos tiekėjų naudai arba kitaip veikiama laisvoji rinka,

▼ M1

- bankroto, bendrovių ar nuosavybės teisės aktų nebuvimas, diskriminacinis jų taikymas ar netinkamas jų vykdymo užtikrinimas,

- darbo užmokesčio sąnaudų iškraipymas,

- viešosios politikos tikslus įgyvendinančių ar kitaip nuo valstybės priklausomų institucijų sudaroma galimybė gauti finansavimą.

- c) Kai Komisija turi tinkamai pagrįstos informacijos, kad tam tikroje valstybėje ar tam tikrame tos valstybės sektoriuje gali būti didelių iškraipymų, kaip nurodyta b punkte, ir kai tikslinga siekiant veiksmingai taikyti šį reglamentą, Komisija parengia, viešai skelbia ir reguliariai atnaujina ataskaitą, kurioje apibūdinamos b punkte nurodytos rinkos aplinkybės toje valstybėje ar sektoriuje. Tokios ataskaitos ir jas pagrindžiantys įrodymai įtraukiami į visų su ta valstybe ar sektoriumi susijusių tyrimų dokumentų rinkinius. Suinteresuotosioms šalims suteikiama pakankamai galimybių paneigti ataskaitą ir ją pagrindžiančius įrodymus, papildyti ją, pateikti pastabų dėl jų ir naudotis jais per kiekvieną tyrimą, kuriam tokia ataskaita ar įrodymai naudojami. Vertindama, ar esama didelių iškraipymų, Komisija atsižvelgia į visus susijusius įrodymus, įtrauktus į tyrimo dokumentų rinkinį.
- d) Sąjungos pramonės atstovai, teikdami skundą pagal 5 straipsnį arba prašymą atlikti peržiūrą pagal 11 straipsnį, gali remtis šios dalies c punkte nurodytoje ataskaitoje pateiktais įrodymais, kai jie atitinka įrodymų standartus atsižvelgiant į 5 straipsnio 9 dalį, siekdami pagrįsti normaliosios vertės apskaičiavimą.
- e) Jei Komisija nustato, kad yra pakankamai įrodymų pagal 5 straipsnio 9 dalį, jog esama didelių iškraipymų pagal šios dalies b punktą, ir tuo pagrindu nusprendžia pradėti tyrimą, pranešime apie inicijuojamą tyrimą nurodomas tas faktas. Komisija renka duomenis, reikalingus normaliajai vertei pagal šios dalies a punktą apskaičiuoti.

Tyrimo šalims nedelsiant po inicijavimo pranešama apie atitinkamus informacijos šaltinius, kuriuos Komisija ketina naudoti nustatydamą normaliąją vertę pagal šios dalies a punktą, ir nustatomas 10 dienų laikotarpis pastaboms pateikti. Tuo tikslu, nedarant poveikio 19 straipsniui, suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė susipažinti su dokumentų rinkiniu, kuriame pateikiami bet kokie įrodymai, kuriais remiasi tyrimą atliekanti institucija. Į bet kokius įrodymus dėl to, kad esama didelių iškraipymų, gali būti atsižvelgta tik tuo atveju, jei, laikantis 6 straipsnio 8 dalies, atliekant tyrimą jie gali būti laiku patikrinti.

▼ **M1**

7. Importuojant iš valstybių, kurios tyrimo inicijavimo dieną nepriklauso PPO ir yra išvardytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/755 ⁽¹⁾ I priede, normalioji vertė nustatoma pagal kainą arba apskaičiuotą vertę atitinkamoje tipiškoje valstybėje, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, o jei tai neįmanoma – remiantis bet koku pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įtraukta pagrįsta pelno marža.

Atitinkama tipiška valstybė parenkama pagrįstai ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją ir ypač į bendradarbiavimą bent su vienu tos valstybės eksportuotoju ir gamintoju. Jei yra daugiau kaip viena tokia valstybė, prireikus pirmenybė teikiama toms valstybėms, kuriose užtikrinamas tinkamas socialinės ir aplinkos apsaugos lygis. Be to, atsižvelgiama į terminus. Kai tikslinga, pasirenkama atitinkama tipiška valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

Pradėjus tyrimą, tyrimo šalims nedelsiant pranešama apie pasirinktą valstybę ir nustatomas 10 dienų laikotarpis pastaboms pateikti.

▼ **B****B. EKSPORTO KAINA**

8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Sąjungą.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtinu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Sąjungos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita Sąjungoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

⁽¹⁾ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33).

▼B**C. Palyginimas**

10. Eksperto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksperto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksniai, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi atitinkamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar gražinami, kai produktas eksportuojamas į Sąjungą.

c) Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksperto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksperto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

▼B

ii) Tačiau i papunktyje neapartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomos išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) Kreditas

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnių, į kurį atsižvelgiama nustatant kainas.

h) Išlaidos po pardavimo

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta teisės aktuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) Komisiniai

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) Valiutos konvertavimas

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

▼B

k) Kiti veiksniai

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti nei a–j punktuose numatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksmų skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų susijusių nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svartinį vidurkį su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svartinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Ši dalis neužkerta kelio naudoti atrankos metodą pagal 17 straipsnį.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svartinis vidurkis.

*3 straipsnis***Žalos nustatymas**

1. Pagal šį reglamentą terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantamas kaip materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos grėsmė Sąjungos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištirus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kainą kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kainą poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant

▼B

su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

- a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir
- b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio; esamo dempingo skirtumo dydį; esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainoms įtaką darančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to vienas ar keli iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali

▼B

būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Sąjungos gamintojų; technologijos pažanga ir eksporto plėtra; ir Sąjungos pramonės gamybos našumas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Sąjungos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius, kaip:

- a) importo dempingo kaina į Sąjungos rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;
- b) ar pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kaina į Sąjungą didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;
- c) importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą;
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma yra tokia, kad lemia išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

*4 straipsnis***Sąjungos pramonės apibrėžtis****▼M2**

1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ reiškia panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visumą arba gamintojus, kurių bendras pagamintas tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Sąjungoje pagamintų tokių produktų dalį, išskyrus:

▼B

- a) kai gamintojai yra susiję su produkto tariamai dempingo kaina eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti suprantamas kaip reiškiantis likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamą produkciją Sąjungos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptiamo produkto produkciją toje rinkoje, ir
 - ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Sąjungos vietose esančių aptiamo produkto gamintojų.

Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiajai visos Sąjungos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalį, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad atitinkamas gamintojas elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šią dalį, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Sąjungos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išipareigojimus pagal 8 straipsnį atitinkamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Sąjungos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitu laiku nepasiūlomas tinkamas išipareigojimas arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Sąjungai. Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tik konkrečioms gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

▼ B*5 straipsnis***Tyrimo inicijavimas**

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Sąjungos pramonės vardu pateiktą skundą.

▼ M2

Skundus taip pat gali kartu pateikti Sąjungos pramonė arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, arba bet kuri asociacija, neturinti juridinio asmens teisių, veikiantys Sąjungos pramonės vardu, ir profesinės sąjungos arba juos gali paremti profesinės sąjungos. Tai nedaro poveikio Sąjungos pramonės galimybei atsiimti skundą.

▼ B

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Sąjungos pramonei įrodymų, ji nedelsiant juos perduoda Komisijai.

▼ M2

1a. Komisija sudaro palankesnes sąlygas pasinaudoti prekybos apsaugos priemone įvairialypiams ir susiskaidžiusiems pramonės sektoriams, kuriuos sudaro daugiausia mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), pasitelkiant tam skirtą MVĮ pagalbos tarnybą, pvz., didinant informuotumą, teikiant bendrą informaciją ir paaiškinimus apie procedūras ir apie tai, kaip pateikti skundą, skelbiant standartinius klausimynus visomis oficialiomis Sąjungos kalbomis ir atsakant į bendrus su konkrečiu atveju nesusijusius klausimus.

MVĮ pagalbos tarnyba pateikia standartines nuolatinius tikslais teikiamų statistinių duomenų formas ir klausimynus.

▼ B

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamą žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Sąjungos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Sąjungoje (arba panašaus produkto Sąjungos gamintojų asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Sąjungos produkcija;

▼B

- b) išsamus produkto tariamai dempingo kaina aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios aptariamoms valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) apie kainas, kuriomis parduodamas aptiriamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje;
- d) apie produkto tariamai dempingo kaina importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir adekvatumą.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokių mastu panašaus produkto Sąjungos gamintojai pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotu Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visos skundai pritariančių ar nepritariančių Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Institucijos, iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbia. Tačiau gavus reikiama dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradėdant tyrimą pranešama atitinkamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavus Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimo pradėjimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

▼B

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % rinkos dalies, nebent importas iš visų tokių valstybių kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo procedūrų inicijavimui pagrįsti, Komisija jas pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos suteikia informaciją valstybėms narėms apie jos atliktą skundo tyrimą.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir atitinkamos valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Jame nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, jei į tokias nuomones bei informaciją turi būti atsižvelgta tyrimo metu. Jame taip pat nurodoma, per kokį laikotarpį suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojams ar importuotojams atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra susiję, taip pat eksportuojančios valstybės atstovams ir skundo pateikėjams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotosioms susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo netrukdoma muitinės procedūroms.

*6 straipsnis***Tyrimas**

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

▼B

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios.

Į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gavo per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo eksportuotojui arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei dienos. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprasė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jeigu atitinkamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu aptariamoms valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Jei Komisija arba valstybė narė to prašo, Komisijos pareigūnams suteikiami įgaliojimai padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotoji šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausa, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laikotarpį pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti jai įtakos, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

▼ B

Suteikiant tokias galimybes užtikrinamas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

▼ M2

7. Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė pagal 5 straipsnio 10 dalį, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę prašymus raštu, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrimo šalies pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus ir nėra konfidenciali, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

▼ B

Tokios šalys gali atsiliesti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

▼ M2

9. Inicijavus tyrimą pagal 5 straipsnio 9 dalį, jis, jei tai įmanoma, baigiamas per vienus metus. Bet kuriuo atveju toks tyrimas baigiamas per 14 mėnesių nuo inicijavimo remiantis išvadomis pagal 8 straipsnį įsipareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadomis pagal 9 straipsnį galutinių veiksmų atžvilgiu. Tyrimo laikotarpis, ypač įvairialypių ir susiskaidžiusių pramonės sektorių, kuriuos sudaro daugiausia MVI, atveju, jei tai įmanoma, turi sutapti su finansiniais metais.

10. Panašaus produkto Sąjungos gamintojų prašoma bendradarbiauti su Komisija atliekant tyrimus, inicijuotus pagal 5 straipsnio 6 dalį.

11. Komisija paskiria bylas nagrinėjančią pareigūną, kurio įgaliojimus ir užduotis Komisija nustato tvirtinamaisiais įgaliojimais ir kuris užtikrina, kad suinteresuotosios šalys veiksmingai naudotųsi procedūrinėmis teisėmis.

▼ B*7 straipsnis***Laikinosios priemonės****▼ M2**

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

a) pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;

▼ M2

- b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudarytos tinkamos galimybės pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi;
- c) preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sukelta žala Sąjungos pramonei ir
- d) dėl Sąjungos interesų būtina įsikišti siekiant užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai nustatomi ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų ir paprastai ne vėliau kaip praėjus septyniems mėnesiams, tačiau bet koku atveju ne vėliau kaip praėjus aštuoniems mėnesiams nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

Trijų savaičių laikotarpiu, po to, kai išsiunčiama informacija suinteresuotosioms šalims pagal 19a straipsnį (išankstinis informacijos atskleidimo laikotarpis), laikinieji muitai nenustatomi. Tokios informacijos suteikimas nedaro poveikio vėlesniam susijusiam sprendimui, kurį gali priimti Komisija.

Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 9 d. įvertina, ar per išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpį importas žymiai išaugo ir, jeigu jis išaugo, ar dėl to Sąjungos pramonei padaryta papildomos žalos nepaisant priemonių, kurių Komisija galėjo imtis pagal 14 straipsnio 5a dalį ir 9 straipsnio 4 dalį. Ji remiasi konkrečiais duomenimis, surinktais pagal 14 straipsnio 6 dalį ir visa turima susijusia informacija. Komisijai pagal 23a straipsnį priima deleguotąjį aktą, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpis būtų pakeistas į dviejų savaičių laikotarpį, jeigu importas yra žymiai išaugęs ir dėl to padaryta papildomos žalos, o jeigu tai neįvyko – į keturių savaičių laikotarpį.

Tuo pat metu, kai Komisija suinteresuotosioms šalims pateikia informaciją pagal 19a straipsnį, ji savo interneto svetainėje viešai paskelbia savo ketinimą nustatyti laikinuosius muitus, taip pat informaciją apie galimus muitų tarifus.

▼ B

2. Laikinojo antidempingo muto dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Sąjungos pramonei.

▼ M2

- 2a. Nagrinėdama, ar mažesnio už dempingo skirtumą muto pakaktų žalai pašalinti, Komisija atsižvelgia į tai, ar esama žaliavų rinkų iškraipymų atitinkamo produkto atžvilgiu.

Šios dalies tikslais žaliavų rinkų iškraipymus sudaro šios priemonės: dvigubos kainodaros sistemos, eksporto mokesčiai, papildomi eksporto mokesčiai, eksporto kvotos, eksporto uždraudimas, fiskalinis eksporto mokestis, licencijų išdavimo reikalavimai, minimali eksporto kaina, pridėtinės vertės mokesčio (PVM) grąžinimo sumažinimas ar panaikinimas, eksportuotojams taikomas apribojimas, kad muitinės procedūros

▼ M2

atliekamos tik tam tikrose įstaigose, pripažintų eksportuotojų sąrašas, vidaus rinkos prievolė, uždaroji kasyba, jeigu atitinkamos žaliavos kaina, palyginti su kainomis tipiškosiose tarptautinėse rinkose, yra žymiai mažesnė.

Komisijai pagal 23a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas papildant šios dalies antroje pastraipoje nurodytą sąrašą naujais žaliavų rinkų iškraipymais, jeigu EBPO „Pramoninių žaliavų eksporto apribojimų sąvade“ arba kitoje EBPO duomenų bazėje, kuria pakeičiama ši duomenų bazė, yra nurodomos kitų rūšių priemonės.

Tyrimas apima šios dalies antroje pastraipoje nurodytus žaliavų rinkų iškraipymus, dėl kurių egzistavimo Komisija turi pakankamai įrodymų vadovaujantis 5 straipsniu.

Šio reglamento tikslu perdirbtos ar neperdirbtos žaliavos, įskaitant energiją, dėl kurių nustatytas iškraipymas, turi sudaryti, atskirai paėmus, ne mažiau kaip 17 proc. atitinkamo produkto gamybos sąnaudų. Šiam apskaičiavimui naudojama neiškreipta žaliavos kaina, nustatyta tipiškosiose tarptautinėse rinkose.

2b. Kai Komisija, remdamasi visa pateikta informacija, gali padaryti aiškia išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka laikinųjų muitų sumos nustatymas pagal šio straipsnio 2a dalį, šio straipsnio 2 dalis netaikoma. Komisija aktyviai siekia gauti informaciją iš suinteresuotųjų šalių, kad galėtų nustatyti, ar taikoma šio straipsnio 2 dalis ar 2a dalis. Šiuo atžvilgiu Komisija nagrinėja visą atitinkamą informaciją, pavyzdžiui, apie nepanaudotus pajėgumus eksportuojančioje valstybėje, konkurenciją dėl žaliavų ir poveikį tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms. Jeigu nebendradarbiaujama, Komisija gali padaryti išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka tai, kad būtų taikoma šio straipsnio 2a dalis. Atliekant Sąjungos interesų patikrinimą pagal 21 straipsnį šiam klausimui skiriamas ypatingas dėmesys.

2c. Kai žalos skirtumas apskaičiuojamas remiantis tiksline kaina, taikomas tikslinis pelnas nustatomas atsižvelgiant į tokius veiksnius kaip pelningumo lygis prieš padidėjant importui iš tiriamosios valstybės, pelningumo lygis, reikalingas visoms išlaidoms ir investicijoms padengti, moksliniai tyrimai bei technologinė plėtra ir inovacijos ir pelningumo lygis, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno skirtumas negali būti mažesnis nei 6 proc.

2d. Nustatant tikslią kainą tinkamai atsižvelgiama į faktines gamybos sąnaudas Sąjungos pramonėje, kurios susidaro dėl daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų ir susijusių protokolų, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, arba dėl Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų, išvardytų šio reglamento Ia priede. Be to, atsižvelgiama į

▼ M2

šio straipsnio 2c dalyje nenurodytas dėl tų susitarimų ir konvencijų susidarantių būsimas sąnaudas, kurias Sąjungos pramonė patirs per priemonės taikymo laikotarpį pagal 11 straipsnio 2 dalį.

▼ B

3. Atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Sąjungoje tik pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija priima laikinas priemones laikydamosi 15 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laikotarpį nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiams mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trims mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus, neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

*8 straipsnis***Įsipareigojimai****▼ M2**

1. Kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydamosi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo pateiktus tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidinimo užtektų Sąjungos pramonės patirtai žalai pašalinti.

Nagrinėjant, ar kainų padidinimas pagal tokius įsipareigojimus mažiau nei dempingo skirtumas būtų pakankamas žalai pašalinti, atitinkamai taikomos 7 straipsnio 2a, 2b, 2c ir 2d dalys.

▼ B

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tai, jog eksportuotojai nesisiūlo ar paskatinti nesutinka įsipareigoti, jokių būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

▼ M2

Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai negali būti siūlomi vėliau, nei likus penkioms dienoms iki 20 straipsnio 5 dalyje nustatyto pareiškimų pateikimo laikotarpio pabaigos, kad kitoms šalims būtų užtikrinta galimybė pateikti pastabas.

3. Nebūtina priimti pasiūlytų įsipareigojimų, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, pavyzdžiui, kai esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant su bendrąja politika susijusias priežastis, apimančią visų pirma principus ir prievoles, išdėstytus daugiašaliuose aplinkos apsaugos susitarimuose ir susijusiuose protokoluose, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, ir TDO konvencijose, išvardytose šio reglamento Ia priede. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniam sprendimui.

4. Iš šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, reikalaujama pateikti nekonfidencialią tokių įsipareigojimų versiją, kuri būtų parengta visapusiškai laikantis 19 straipsnio, kad ji būtų prieinama kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims, Europos Parlamentui ir Tarybai.

Be to, prieš priimant tokį pasiūlymą, Sąjungos pramonei suteikiama galimybė pateikti pastabas dėl pagrindinių įsipareigojimų požymių.

▼ B

5. Jeigu įsipareigojimai priimami, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydamosi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu įsipareigojimai priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laikotarpį.

Nustačius dempingą ar žalą, įsipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

▼B

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio įsipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie to įsipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų įsipareigojimai priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie įsipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsiėmus įsipareigojimą, įsipareigojimo priėmimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muitas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė pats eksportuotojas. Nusprendusi atsisakyti įsipareigojimo, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Kiekviena suinteresuotoji šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog įsipareigojimas pažeistas. Paskesnis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar įsipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, tačiau ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas.

Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad įsipareigojimas yra pažeidžiamas, arba jei įsipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

*9 straipsnis***Tyrimo baigimas netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas**

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti baigtos, jeigu toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinės, tyrimas arba procedūra baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼M2

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį inicijavus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu nagrinėjamųjų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Jeigu atliekant tas pačias procedūras nustatoma, kad dempingo skirtumas yra mažesnis nei 2 proc. procentinėmis dalimis išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas.

▼ M2

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad dempingas ir jo padaryta žala egzistuoja ir kad pagal 21 straipsnį reikia įsikišti, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija šią procedūrą inicijuoja ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki tokių muitų taikymo pabaigos.

Antidempingo maito suma turi neviršyti nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šis mažesnis maitas būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti. Atitinkamai taikomos 7 straipsnio 2a, 2b, 2c ir 2d dalys.

Kai Komisija nėra įregistravusi importo, bet ji, remdamasi visos galutinių priemonių priėmimo metu turimos susijusios informacijos analize, nustato, kad išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu žymiai išauga importas, dėl kurio vykdomas tyrimas, Komisija atsižvelgia į papildomą žalą dėl tokio padidėjimo nustatydamą žalos skirtumą ne ilgesniam, nei 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas, laikotarpiui.

▼ B

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo maitas nustatomas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių išipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento sąlygas.

Reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės, nustatomas maitas kiekvienam tiekėjui arba, jei tai nepraktiška, – atitinkamai valstybei, iš kurios tiekiamas. Vis dėlto tiekėjai, kurie teisiškai yra atskiri nuo kitų tiekėjų arba nuo valstybės, maito nustatymo tikslais gali būti laikomi vienu subjektu. Taikant šią pastraipą galima atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip tiekėjų ir valstybės ar tiekėjų tarpusavio struktūriniai ar korporatyvūs ryšiai, valstybės kontrolė ar esminė įtaka kainodarai ir gamybai arba ekonominė valstybės, iš kurios tiekiamas, santvarka.

6. Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo maitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą atrinktomis šalims, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.

Individualūs maitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam suteiktas individualus režimas, kaip numatyta 17 straipsnyje.

*10 straipsnis***Taikymas atgaline data**

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimta priemonė, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muityas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis antidempingo muityas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muityo dalis turi būti galutinai surinkta.

Tuo tikslu „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Sąjungos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtėmis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tik nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muityas yra didesnis nei laikinasis muityas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muityas yra mažesnis nei laikinasis muityas, muityas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muityas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muityas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu:

- a) importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį;
- b) Komisija suteikė atitinkamiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;
- c) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir
- d) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muityo atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, išleistiems į laisvą apyvartą likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muityas atgaline data netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

▼ B*11 straipsnis***Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų gražinimai**

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tik tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeltą dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų prašymu arba jų vardu pateikus prašymą, ir tokia priemonė galioja iki tos peržiūros pabaigos.

▼ M2

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad labai tikėtina, jog priemonei nustojus galioti dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas ir žala, arba kad žala pašalinta iš dalies ar iš esmės dėl to, kad pritaikytos priemonės, arba kad eksportuotojų padėtis ar rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę, arba kad toliau esama žaliavų rinkų iškraipymų.

▼ B

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakoментuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę dėl priemonių galiojimo pabaigos.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Sąjungos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtynė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojo prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

▼B

Tarpinė peržiūra pradėdama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebeįpakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali, *inter alia*, apsvaistinti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Tuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

▼M1

Kai esamos antidempingo priemonės grindžiamos normaliaja verte, apskaičiuota pagal 2 straipsnio 7 dalį, galiojusią 2017 m. gruodžio 19 d., 2 straipsnio 1–6a dalyse nustatyta metodika pakeičia pradinę metodiką, taikomą siekiant nustatyti normaliąją vertę tik nuo tos dienos, kai po 2017 m. gruodžio 19 d. inicijuojama pirma tų priemonių galiojimo termino peržiūra. Pagal 11 straipsnio 2 dalį tos priemonės galioja iki šios peržiūros pabaigos.

▼B

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems aptariamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradėdama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokia eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu jis gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Sąjungą.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradėdama ir atliekama pagreitintai, prieš tai suteikus galimybę Sąjungos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo atitinkamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti atgaline data – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šios dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

▼M1

Kai esamos antidempingo priemonės grindžiamos normaliaja verte, apskaičiuota pagal 2 straipsnio 7 dalį, galiojusią 2017 m. gruodžio 19 d., 2 straipsnio 1–6a dalyse nustatyta metodika pakeičia pradinę

▼ M1

metodiką, taikomą siekiant nustatyti normaliąją vertę tik po tos dienos, kai po 2017 m. gruodžio 20 d. inicijuojama pirmą tų priemonių galiojimo termino peržiūra. Pagal 11 straipsnio 2 dalį tos priemonės galioja iki šios peržiūros pabaigos.

▼ B

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai.

Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį tose pačiose procedūrose, pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Jei tyrimai neužbaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

- nustoja galioti atliekant tyrimus pagal 2 dalį,
- nustoja galioti vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalis, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas tose pačiose procedūrose jau vykstant peržiūrai pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba
- lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galioti ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼ M2

Jei po pagal 2 straipsnį atlikto tyrimo priemonė baigia galioti, visi po to tyrimo dėl prekių, kurioms buvo taikoma muitinės procedūra, inicijavimo dienos surinkti muitai gražinami, jei dėl to pateikiamas prašymas nacionalinėms muitinės institucijoms ir jos jį patenkina pagal taikytinus Sąjungos muitų teisės aktus dėl maito gražinimo ir atsisakymo išieškoti muitą. Gražindamos muitą atitinkamos nacionalinės muitinės institucijos palūkanų nemoka.

▼ B

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija. Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 2 dalyje nustatytos patarimosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal šio straipsnio 2 dalį. Kai tik

▼B

veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas peržiūros inicijavimas pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių taikymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.

Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal šio straipsnio 2 dalį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis.

Jeigu priemonės panaikinamos ne visai valstybei apskritai, o individualiems eksportuotojams, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Neatsižvelgiant į 2 dalį, importuotojas gali prašyti, kad jam būtų gražinti jo sumokėti muitai, kai įrodoma, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojas prašymą gražinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikia Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kai buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto maito gražinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą gražinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Sąjungą kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su atitinkamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laikotarpį, prašymas atmetamas.

Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią maito dalį gražinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta

▼B

informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia grąžinti muitą ir kokią jo dalį reikia grąžinti. Baigusi prašymo tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo muitas, importuotojas pateikė reikiama is įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą.

Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar maito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas muitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, ir ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

▼M1

Dėl aplinkybių, susijusių su normaliosios vertės nustatymu pagal 2 straipsnį, tinkamai atsižvelgiama į visus susijusius įrodymus, įskaitant atitinkamas eksportuotojų ir gamintojų vidaus rinkoje vyraujančių aplinkybių ataskaitas ir jas pagrindžiančius įrodymus, įtrauktus į dokumentų rinkinius, dėl kurių suinteresuotosios šalys galėjo pateikti pastabų.

▼B

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis muitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Sąjungoje kainose.

*12 straipsnis***Absorbcija**

1. Kai Sąjungos pramonės subjektai ar kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Sąjungą produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, Komisija gali atnaujinti tyrimą, siekdama iširti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms. Kai tik suinteresuotoji šalis pateikia pakankamai informacijos, kuria pagrindžiamas tyrimo atnaujinimas, ir Komisija baigia šios informacijos tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Pagal pirmoje pastraipoje nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

▼B

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Sąjungos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų. Nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, siekiant pašalinti anksčiau pagal 3 straipsnį nustatytą žalą, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaičiuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintas eksporto kainas. Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustatčius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaičiuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Komisija, laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali pakeisti galiojančias priemones atsižvelgdama į naujas išvadas dėl eksporto kainų. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo maito suma negali daugiau nei du kartus viršyti iš pradžių nustatytos maito sumos.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet koku atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo maitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių, arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikomos priemonės, arba tų produktų sudėtinėms dalims.

Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo maitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo maito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos iš individualių maitų valstybėse, kurioms taikomos priemonės.

▼B

Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Sąjungos arba tarp individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Sąjungos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiais kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik muto nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muto poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytais, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Trečioje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

- a) nežymius atitinkamo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad pakeitimai nepakeičia esminių produkto savybių;
- b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes;
- c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo produktus į Sąjungą per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams;
- d) esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimą surinkimo operacijomis Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o atitinkamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) taisomasis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

▼M2

3. Tyrimai pagal šį straipsnį inicijuojami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, remiantis pakankamais įrodymais dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradėdamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame

▼ M2

taip pat nurodoma muitinės institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo analizę arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

▼ B

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimas baigiamas per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų inicijavimo ir atlikimo taikomos remiantis šiuo straipsniu.

▼ M2

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtytys.

Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami laikantis terminų, nurodytų Komisijos reglamente, pagal kurį inicijuojamas tyrimas.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi už Sąjungos ribų, išimtytys gali būti suteiktos atitinkamo produkto gamintojams, kurie, kaip nustatyta, neužsiima vengimo praktika, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vykdomi Sąjungoje, išimtytys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti neužsiimantys vengimo praktika, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

▼ B

Tos išimtytys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtytys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo bent vieni metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

▼B

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl maito mokesčių.

*14 straipsnis***Bendrosios nuostatos**

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir pagal tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti tokius muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami įsipareigojimai arba baigiami tyrimai ar procedūros, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, visų pirma pateikiami atitinkamų eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas bei svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotosioms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

▼M2

3. Pagal šį reglamentą gali būti priimtos specialiosios nuostatos, visų pirma susijusios su bendra kilmės sąvokos apibrėžtimi, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾, ir su antidempingo maito taikymu ir surinkimu valstybių narių kontinentiniuose šelfuose ar valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtose išskirtinėse ekonominėse zonose.

▼B

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam ne ilgesniam kaip vienu metų laikotarpiui.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikino sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti tas pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos maitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

▼ M2

5. Inicijavusi tyrimą ir tinkamu laiku informavusi valstybes nares, Komisija gali nurodyti muitinės institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo tos registracijos datos. Importas pradamas registruoti, kai Sąjungos pramonė pateikia prašymą, kuriame pateikta pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Importas taip pat gali būti pradamas registruoti pačios Komisijos iniciatyva. Registracija įvedama Komisijos reglamentu. Tokiame reglamente nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.

5a. Remdamasi 19a straipsniu Komisija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu registruoja importą pagal šio straipsnio 5 dalį, išskyrus atvejus, kai ji turi pakankamai įrodymų, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, kad nesilaikoma 10 straipsnio 4 dalies c ar d punktų reikalavimų. Priimdama sprendimą dėl registravimo, Komisija visų pirma analizuoja informaciją, surinktą remiantis sukurtais Europos Sąjungos integruotųjų tarifų (TARIC) kodais, skirtais tiriamiems produktams pagal šio straipsnio 6 dalį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą. Inicijuodama tyrimą pagal 5 straipsnį Komisija sukuria TARIC kodus, atitinkančius tiriamą produktą. Valstybės narės naudoja minėtus TARIC kodus tam, kad praneštų apie tiriamo produkto importą, kai inicijuojamas tyrimas. Gavusi suinteresuotosios šalies konkretų motyvuotą prašymą, Komisija gali nuspręsti pateikti jai nekonfidencialias informacijos apie atitinkamų produktų bendrą importo apimtį ir vertę suvestines.

▼ B

7. Nedarydama poveikio 6 daliai, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

▼ M2

8. Kai Komisija ketina priimti dokumentą, kuriame galimoms suinteresuotosioms šalims pateikiamos bendros gairės dėl šio reglamento taikymo, vykdomos viešosios konsultacijos pagal ES sutarties 11 straipsnio 3 dalį. Europos Parlamentas ir Taryba taip pat gali pareikšti savo nuomones.

*14a straipsnis***Kontinentinis šelfas arba išskirtinė ekonominė zona**

1. Antidempingo muitas taip pat gali būti nustatytas produktams dempingo kaina, kurių žymus kiekis atgabenamas į dirbtinę salą, stacionarius arba plūduriuojančius įrenginius arba kitas valstybių narių kontinentiniuose šelfuose esančias struktūras arba valstybių narių pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) paskelbtas išskirtines

▼M2

ekonomines zonas, jeigu tuo būtų padaryta žala Sąjungos pramonei. Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos tokių muitų atsiradimo sąlygos bei procedūros dėl pranešimo apie tokius produktus, jų deklaravimo ir tokių muitų mokėjimo, įskaitant muitų išieškojimą, grąžinimą ir atsisakymą išieškoti (muitinės priemonė). Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija 1 dalyje nurodytus muitus nustato tik nuo tos dienos, kai 1 dalyje nurodyta muitinės priemonė pradėdama taikyti. Komisija praneša visiems ekonominės veiklos vykdytojams, kad muitinės priemonė pradėdama taikyti, atskirai apie tai paskelbdama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼B*15 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 4 straipsniu.

5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 11 straipsnio 6 dalį taikoma rašytinė procedūra, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, ta procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

6. Komitetas gali svarstyti bet kokius Komisijos iškeltus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, arba paprašius valstybei narėi. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

▼ B*16 straipsnis***Patikrinimo apsilankymai**

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti patikrinimo apsilankymo, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai atitinkamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Atitinkamoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrinimui, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

*17 straipsnis***Atranka****▼ M2**

1. Tais atvejais, kai Sąjungos gamintojų, eksportuotojų ar importuotojų, produktų tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: tyrimui atrenkamas tiksliai pagrįstai nustatytas šalių, produktų ar sandorių skaičius naudojant pagal atrankos metu turimą informaciją statistiniu požiūriu pagrįstą imtį, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių galutinę atranką pagal šias imties nuostatas vykdo Komisija. Tačiau siekiant, kad būtų galima atrinkti tipišką imtį, pirmenybė teikiama imčiai, kuri atrenkama tariantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir pateikia pakankamai informacijos per vieną savaitę nuo tyrimo inicijavimo.

▼B

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytus terminus, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktomis šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai galėtų turėti įtakos tyrimo išvadoms, gali būti atlikta nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

*18 straipsnis***Nebendradarbiavimas**

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti priegią prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą terminą arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotosios šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrindoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos to priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.

▼B

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

*19 straipsnis***Konfidencialumas**

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, turi pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba leisti ją pateikti apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos institucijos, kiek tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant bet kurios iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo

▼B

specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus, susijusius su atitinkamu produktu.

▼M3*19a straipsnis***Informacija pradiniam etape**

1. Sąjungos gamintojai, importuotojai, eksportuotojai, jiems atstovaujanti asociacija ir eksportuojanti valstybės atstovai gali prašyti pateikti jiems informaciją apie planuojamą laikinųjų muitų nustatymą. Prašymai pateikti šią informaciją teikiami raštu, laikantis pranešime apie inicijavimą nustatyto termino. Tokia informacija toms šalims pateikiama prieš keturias savaites iki laikinųjų muitų nustatymo. Tokia informacija apima: tik informavimo tikslais teikiamą siūlomų muitų santrauką, tai, kaip apskaičiuotas dempingo skirtumas ir skirtumas, pakankamas Sąjungos pramonei padarytai žalai atitaisyti, tinkamai atsižvelgiant į poreikį laikytis prievolių užtikrinti konfidencialumą, kaip nustatyta 19 straipsnyje. Šalys per tris darbo dienas nuo tokios informacijos pateikimo dienos pateikia pastabas dėl apskaičiavimų tikslumo.

2. Tais atvejais, kai ketinama ne nustatyti laikinuosius muitus, o tęsti tyrimą, suinteresuotosioms šalims apie tai pranešama prieš keturias savaites iki 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto termino laikiniams muitams nustatyti pabaigos.

▼B*20 straipsnis***Informacijos atskleidimas**

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacija, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai gali reikalauti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutinės priemonės arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusių faktų ar motyvų.

▼ B

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą terminą reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nustatytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiai paskesniai sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

*21 straipsnis***Sjungos interesai**

1. Sprendimas, ar dėl Sąjungos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų įvairių interesų visumos įvertinimu. Prieš nusprendžiant pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Taip svarstant galima sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatytos nustatyto dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Sąjungos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

▼ M2

2. Sąjungos gamintojai, profesinės sąjungos, importuotojai ir jiems atstovaujančios asociacijos, tipiški naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo inicijavimą nustatytą laikotarpį gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą Komisijai atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją sprendžiant, ar dėl Sąjungos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims pateikiama tokia informacija arba atitinkamos jos santraukos ir suteikiama teisė reaguoti į tokią informaciją.

▼ B

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklausytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nustatytus terminus ir jei juose nurodyta, kaip jie susiję su Sąjungos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklausytos.

▼ M2

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 15 dienų nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

▼ B

5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda 15 straipsnyje nurodytam komitetui; tai sudaro pagal 9 straipsnį pateiktos priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiam paskesniajam sprendimui, kurį priima Komisija.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

*22 straipsnis***Baigiamosios nuostatos**

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Sąjungos reglamentų žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 614/2009 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo tuos reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatoms, trukdančioms taikyti anti-dempingo muitus;
- c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

▼ **M1***23 straipsnis***Ataskaita ir informacija**▼ **M2**

1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo ataskaitą.

Toje ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustačius priemonių, išsipareigojimus, pakartotinius tyrimus, peržiūras, didelius iškraipymus ir tikrinamuosius vizitus, taip pat apie įvairių įstaigų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimą ir su juo susijusių prievolių vykdymo stebėjimą, veiklą. Ataskaitoje taip pat nurodomos prekybos apsaugos priemonės, kuriomis trečiosios valstybės naudojasi Sąjungos atžvilgiu, ir skundai dėl nustatytų priemonių. Ataskaitoje aptariama Komisijos Prekybos generalinio direktorato bylas nagrinėjančio pareigūno ir MVI pagalbos tarnybos veikla, susijusi su šio reglamento taikymu.

Taip pat ataskaitoje nurodoma, kokio požiūrio į socialinius ir aplinkos standartus laikomasi atliekant tyrimus ir kaip į šiuos standartus tyrimuose atsižvelgiama. Tokie standartai apima standartus, nustatytus daugiašaliuose susitarimuose dėl aplinkos apsaugos, prie kurių Sąjunga yra prisijungusi, taip pat šio reglamento la priede išvardytose TDO konvencijose ir lygiaverčiuose eksportuojančios valstybės nacionalinės teisės aktuose.

▼ **M1**

2. Europos Parlamentas gali pakviesti Komisiją į savo atsakingo komiteto *ad hoc* posėdį, kad pristatytų ir paaiškintų visus su šio reglamento įgyvendinimu susijusius klausimus. Jis taip pat gali, be kita ko, remdamasis 1 dalyje nurodytu pranešimu ir šioje dalyje nurodytu pristatymu ir paaiškinimais, pranešti Komisijai apie bet kokius svarbius aspektus ir faktus.

3. Komisija viešai paskelbia ataskaitą ne vėliau kaip praėjus šešioms mėnesiams nuo ataskaitos pateikimo Europos Parlamentui ir Tarybai dienos.

▼ **M2**

4. Ne vėliau kaip 2023 m. birželio 9 d. ir kas penkeri metai po to Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 7 straipsnio 2a dalies, 8 straipsnio 1 dalies ir 9 straipsnio 4 dalies taikymo apžvalgą, įskaitant to taikymo įvertinimą. Prireikus prie tokios apžvalgos gali būti pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

*23a straipsnis***Įgaliojimų delegavimas**

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Įgaliojimai priimti 7 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami dvejų metų laikotarpiui nuo 2018 m. birželio 8 d. ir jais galima pasinaudoti tik vieną kartą.

▼ M2

7 straipsnio 2a dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2018 m. birželio 8 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiui, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 1 ir 2a dalyse nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais ⁽¹⁾.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 7 straipsnio 1 ir 2a dalis priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

▼ B*24 straipsnis***Panaikinimas**

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

*25 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

⁽¹⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

I PRIEDAS

**PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ
SĄRAŠAS**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009

(OL L 343, 2009 12 22, p. 51)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 765/2012

(OL L 237, 2012 9 3, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 1168/2012

(OL L 344, 2012 12 14, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Tik priedo 22
Nr. 37/2014 punktas

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

▼ **M2**

Ia PRIEDAS

ŠIAME REGLAMENTE NURODYTOS TDO KONVENCIJOS

1. Konvencija dėl priverstinio ar privalomojo darbo (Nr. 29) (1930 m.)
2. Konvencija dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo (Nr. 87) (1948 m.)
3. Konvencija dėl teisės jungtis į organizacijas ir vesti kolektyvines derybas principų taikymo (Nr. 98) (1949 m.)
4. Konvencija dėl vienodo atlyginimo vyrams ir moterims už lygiavertį darbą (Nr. 100) (1951 m.)
5. Konvencija dėl priverstinio darbo panaikinimo (Nr. 105) (1957 m.)
6. Konvencija dėl diskriminacijos darbo ir profesinės veiklos srityje (Nr. 111) (1958 m.)
7. Konvencija dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (Nr. 138) (1973 m.)
8. Konvencija dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinių veiksmų tokiam darbui panaikinti (Nr. 182) (1999 m.)

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
5 straipsnio 1–9 dalys	5 straipsnio 1–9 dalys
5 straipsnio 10 dalies pirmas sakiny	5 straipsnio 10 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 10 dalies antras ir trečias sakiniai	5 straipsnio 10 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 11 ir 12 dalys	5 straipsnio 11 ir 12 dalys
6 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 1 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antras sakiny	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 4 dalies antras sakiny	6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 6 dalies antras sakiny	6 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
6 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antras sakiny	6 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 8 ir 9 dalys	6 straipsnio 8 ir 9 dalys
7 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 1 dalies antras sakiny	7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 2–5 dalys	7 straipsnio 2–5 dalys
7 straipsnio 7 dalis	7 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 1 dalies antras sakiny	8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
8 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 2 dalies penktas sakiny	8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
8 straipsnio 6 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 7 ir 8 dalys	8 straipsnio 7 ir 8 dalys
8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos trečias sakiny	8 straipsnio 9 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 10 dalis	8 straipsnio 10 dalis
9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 4 dalies antras sakiny	9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 6 dalies antras sakiny	9 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	9 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies antras ir trečias sakiniai	10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai	10 straipsnio 4 dalies įžanginiai žodžiai bei a ir b punktai
10 straipsnio 4 dalies a punktas	10 straipsnio 4 dalies c punktas
10 straipsnio 4 dalies b punktas	10 straipsnio 4 dalies d punktas
10 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 1–4 dalys	11 straipsnio 1–4 dalys
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	11 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos penktas sakiny	11 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 5 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 5 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 6 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakinys	11 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 6 dalies penktas sakinys	11 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 7 dalis	11 straipsnio 7 dalis
11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos pirmas ir antras sakiniai	11 straipsnio 8 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos trečias sakinys	11 straipsnio 8 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos ketvirtas sakinys	11 straipsnio 8 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 9 ir 10 dalys	11 straipsnio 9 ir 10 dalys
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakinys	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečias sakinys	13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 2 ir 3 dalys	13 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos pirmas sakinys	13 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos antras sakinys	13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos trečias sakinys	13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakinys	13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 4 dalies penkta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 4 dalies šešta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 4 dalies septinta pastraipa
13 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 1 dalies trečias sakinys	14 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys	14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 2 dalies antras, trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
14 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 4 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys	14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
15 ir 16 straipsniai	15 ir 16 straipsniai
17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
17 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	17 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
17 straipsnio 4 dalies antras sakiny	17 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	18 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
18 straipsnio 1 dalies antras sakiny	18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	18 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
18 straipsnio 2–6 dalys	18 straipsnio 2–6 dalys
19 straipsnio 1–5 dalys	19 straipsnio 1–5 dalys
19 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	19 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
19 straipsnio 6 dalies antras sakiny	19 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
20 straipsnio 4 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	20 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
20 straipsnio 4 dalies ketvirtas sakiny	20 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 5 dalis
21 ir 22 straipsniai	21 ir 22 straipsniai
22a straipsnis	23 straipsnis
23 straipsnis	24 straipsnis
24 straipsnis	25 straipsnis
I priedas	—
II priedas	—
—	I priedas
—	II priedas